

www.el3devuit.cat

LES 3 MÉS VISITADES

1	ACTUALITAT	ADIF fa una proposta per solucionar els sorolls del tren...
2	ACTUALITAT	L'Ajuntament de Vilafranca enderroca una casa al carrer Pere...
3	SOCIETAT	Mossèn Joaquim Rovirosa, nou rector de la Granada i Santa Fe

Vitalitat de Joan Maragall

A *No et facis posar cendra* (Fragmenta editorial), Ignasi Moreta ha resseguit l'itinerari vital i intel·lectual de Joan Maragall, tot abarçant el pensament d'aquest gran poeta i en especial la seva singular religiositat, sovint al marge de l'encarcarada catolicitat de l'època.

Llegint aquest estudi magistral i d'agudada percepció, he imaginat Joan Maragall com aigua que s'escola d'un cistell de vímet. Vull dir que és difícil atrapar el seu pensament, i la seva obra, en un concepte determinat, tancat, tal com agrada a la historiografia positivista. Joan Maragall (1860-1911), de qui enguany celebrem els 150 anys del naixement, se'ns mostra com un nen murri que s'amaga sota la taula del menjador i somriu (poso el verb en temps present) a l'eternitat de *l'aquí i ara*, ja que ell no creia pas que l'eternitat vingués *després* de la mort.

La imatge simbòlica d'un noi per evocar el poeta no és gratuïta, ja que va ser un home en permanent estadi naixent, un poeta lluminós, sensual, vitalista. *No et facis posar cendra, que això no té res a veure amb tu*, li diu en un poema a una noia anònima, que és el mateix que dir *no et neguis a la vida, viu-la plenament, cos i ànima no segueixen camins separats* (per més que una visió de l'espiritualitat com la catòlica del moment sigui tan restrictiva, tan negativa).

Maragall va entendre que religió i espiritualitat no són ben bé el mateix. L'espiritualitat comprèn les religions, que són formes

d'espiritualitat. *Motlles*, en diu l'esperitós Maragall, automatismes. De manera que ja es pot anar esborrant la imatge de Maragall com la del catòlic ortodox d'alguns dels seus articles per anar llegint entre línies un pensament més heterodox, més obert i contemporani com aquest: *Y, sin embargo, la luz está dentro de nosotros, el aliento para avivarla en nuestro pecho, y la fuerza para el camino en nuestros pies*. Soplad hacia dentro, ¡andad! *¿Creéis de buena fe que si vivierais según el Evangelio -es decir, si viviríais- necesitaríais otra cosa alguna, necesitaríais ninguna de esas sombras, de esos moldes, de esos automatismos en que os movéis y en que os sentís tan mal? Probadlo.*

Maragall no es deixa encotillar i viu en un pensament i en una religiositat que prové de la llum, del coneixement interior. El camí cap a Déu es fa tot caminant, com deia Machado, o tot espiritualitzant la matèria, com Ignasi Moreta posa de relleu. Impuls d'ascensió que es visualitza en aquests termes tan presents en l'obra més madura de Maragall: *Vida, esforç, caos, automatisme, ritme, peresa, ànima i mort*. Així resumeix el pensament maragallià Ignasi Moreta: *És per culpa de la peresa que el caos no s'esforça per espiritualitzar-se a través del dolor i cau en l'automatisme. Cal optar, doncs, entre la peresa i l'esforç. Entre l'automatisme i el ritme. Entre romandre en el caos o espiritualitzar-se. Entre la mort i la vida*. Actualíssim Joan Maragall!

Terra Nutrix

Teresa Costa-Gramunt
Vilafranca

Maragall no es deixa encotillar i viu en un pensament i en una religiositat que prové de la llum, del coneixement interior

els semàfors que es van posar deuen de ser per fer bonic ja que no funcionen, només van funcionar uns dies després de finalitzar les obres i no del tot, només la llum ambre (precaució). Ens preguntem si funcionaran algun dia ja que a la sortida del c/Melió el dia que coincideix que hi ha bastant trànsit costa molt entrar a l'avinguda Barcelona. També faré referència que el semàfor del c/ del Bolet amb la rambla Nostra Se-

nyora no deu de estar ben sincronitzat, quan tens pas, només pot passar un cotxe perquè immediatament es canvia a vermell.

Xavier Ramos
Vilafranca

Confusió, Sra. Amparo

Em sobta el titular "Dirigit a l'Ajuntament", crec que la Sra. Amparo vol dir "Dirigit als molestos marroquins", ara per ara ja no em sorprèn res, però trobo

d'allò més intolerant donar les culpes a un col·lectiu de persones que no tenen res a veure en el ja desaparegut (acompanyo en el sentiment) 'problema'. Trobo correcte que es formulï una queixa, però amb fonaments, que una persona vinculada a la nostra vila sigui del Marroc, Xina, Equador.....no vol dir que no tingui els mateixos drets i obligacions que qualsevol altre de nosaltres, li asseguro que conec marroquins

Dijous, 25 de novembre. Pa negre al Cine-club Vilafranca. Feia dies que ho tenia apuntat. Però enguany, la Regidoria d'Igualtat de l'Ajuntament de Subirats s'adhereix a la commemoració del Dia Internacional per la lluita contra la Violència vers les Dones i programa un recital de poesia. Una diada que personalment preferiria anomenar Dia Internacional pel respecte entre dones i homes. Per què? Doncs perquè crec que és més efectiu treballar a favor d'una causa que en contra. Que és millor treballar per la pau que lluitar contra la guerra, per exemple. I l'agenda es va omplint d'actes coincidents en el temps. A la biblioteca de Sant Sadurní, l'actriu Mercedes Sampietro protagonitza una vetllada de poesia. Mai he vist aquesta actriu en viu, i la tinc molt present en el paper de protagonista de *El pájaro de la felicidad* (1993), de Pilar Miró. Per cert, us recomano el llibre *Nadie me enseñó a vivir*, biografia de la directora espanyola, escrita per Diego Galán. La vaig entrevistar quan treballava a Ràdio-4 i estudiava a l'Autònoma. Va ser molt generosa amb el seu temps. Jo no sé si la Mercedes Sampietro té gaire present la pel·lícula, però m'agradaria parlar amb ella i preguntar-li.

Ho tenia tot planejat...

Tot al revés

Rosa Vendrell
rovenmi@gmail.com

No comptava que el recital de poesia del Dionís Lluç m'arribés a emocionar tant

Se'm presenta un dilema. Finalment, descarto el cinema perquè ja tindrè una nova oportunitat. Aniré a l'Ajuntament de Subirats a les 9 i marxaré corrents per ser a Sant Sadurní a les 10. Però les coses no van anar així. Ho tenia tot previst, però no comptava que el recital de poesia del Dionís Lluç, un apassionat de Miquel Martí i Pol, m'arribés a emocionar tant. No parlava de dones maltractades. Parlava d'amor, de relacions de parella, d'amistat, de sentiments de pare, de nostàlgia del seu carrer, del seu avi. I cada persona del públic s'identificava més o menys amb un poema. El meu preferit va ser *M'agrada la geografia del teu cos* (...) amb un lleuger vent de tramuntana, i a la vegada, un de més fort de migjorn, perdem el nord, el sud i la rosa dels vents i s'apropa el moment del llenguatge dels gemecs... Em sentia tan en pau amb la poesia i la sinceritat del poeta penedesc que vaig pensar: quines ganes ara de marxar amb presses? I vaig optar per quedar-me a tot el recital i després fer tertúlia amb les dones i els homes que havien assistit a la convocatòria. Va ser un acte entranyable i molt adient en una diada com la que es commemorava.

FOTO DEL LECTOR

Fotografies i comentaris a: el3devuit@el3devuit.cat

Obres a Coma-ruga

L'Ajuntament del Vendrell continua cobrint-se de glòria. Ha endegat obres a Coma-ruga, després d'anys de deixadesa, i es fan sense la intervenció dels veïns ni cap informació pública, per exemple, sobre el sistema d'adjudicació dels treballs. A més, els serveis d'aigua i clavegueram seran insuficients. I l'avinguda està sense llum...

Un veí solidari

A casa som clients de La Caixa

Dijous, 10 del matí, entro a l'oficina de La Caixa de Geliada per carregar de talonaris la targeta d'Assistència Sanitària. Al primer caixer, després d'introduir el PIN no puc seguir, passo al segon, tampoc. Em poso a la cua de la caixa ràpida, el noi que m'atén, molt amable com sempre, ho prova en els dos caixers, tampoc. Penso que no introdueixo el PIN correctament. Vaig al BBVA,

trec diners del caixer... sí, el PIN és correcte. Tornada a La Caixa, provo, tampoc. Altre cop a la cua de caixa ràpida, ara hi ha una noia, li explico el que passa i truca a la central dient, "aquí tinc una senyora que vol fer aquesta gestió i no pot fer-la", fins a tres vegades els diu amb veu alta NO, NO, NO ÉS CLIENTA DE LA CAIXA PORTA UNA TARGETA DEL BBVA, tothom em mira

Continua a la pàgina següent >>